

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

การเสริมสร้างพลังอำนาจของอาสาสมัครมูลนิธิขาเทียมใน
สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี

ผู้เขียน

นางสาวหทัยทิพย์ แก้วประทุม

ปริญญา

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การส่งเสริมสุขภาพ)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์มนัส ยอดคำ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเสริมสร้างพลังอำนาจอาสาสมัครของมูลนิธิขาเทียมในสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้การสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการและการสังเกตแบบมีส่วนร่วม จากการดำเนินงานต่างๆ ของทางมูลนิธิขาเทียม ผลการวิจัยพบว่า การเสริมสร้างพลังอำนาจของอาสาสมัครผู้พิการสามารถแบ่งได้เป็น 2 ระดับ คือ ระดับองค์กร และ ระดับบุคคล กล่าวโดยสรุปได้ดังนี้

การเสริมสร้างพลังอำนาจให้แก่อาสาสมัครผู้พิการในระดับองค์กร จากบริบทของมูลนิธิขาเทียมฯ และกระบวนการอบรมช่างขาเทียม พบว่ามูลนิธิฯ มีบุคลากรที่มีความเฉพาะทางประกอบด้วย แพทย์ นักกายอุปกรณ์ และ ช่างขาเทียม มีความพร้อมที่จะให้ความรู้แก่อาสาสมัครผู้เข้ารับการอบรม ในกระบวนการการอบรมด้านหลักสูตรที่ใช้ในการอบรมได้ผ่านวิเคราะห์และปรับปรุงให้มีความเหมาะสมกับผู้เข้าอบรม เพื่อให้อาสาสมัครได้รับการพัฒนาอย่างเต็มความสามารถ นอกจากนี้ผู้ที่เข้ารับการอบรมซึ่งเป็นผู้พิการขาขาดนั้นได้ผ่านการคัดเลือกจากโรงพยาบาลชุมชน และความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาศักยภาพของตนเองและ อีกทั้งสถานที่ที่ใช้ในการฝึกอบรมมีความเหมาะสม มีอุปกรณ์ที่จำเป็นต่อการเรียนการสอนอย่างครบถ้วน จากการวิจัยพบว่ามูลนิธิขาเทียมและกระบวนการอบรมช่างขาเทียมมีส่วนในการสร้างเสริมพลังอำนาจเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมของอาสาสมัครผู้พิการให้เกิดการยอมรับของตนเอง และสังคม และเห็นคุณค่าของตนเองมากขึ้น

ในระดับบุคคล พบว่า การเสริมสร้างพลังอำนาจส่งผลต่ออาสาสมัครผู้พิการ การเข้าร่วมโครงการอบรมทำให้ตัวอาสาสมัครผู้พิการเห็นคุณค่าและรับรู้ความสามารถของตนเอง นอกเหนือจากการฝึกอบรมแล้ว การได้รับโอกาสจากผู้บริหาร ที่ให้ความรู้สึกเป็นกันเอง และให้อิสระในการคิด ได้มีส่วนทำให้ผู้พิการเกิดความรู้สึกอยากทำงานสร้างประโยชน์ให้แก่สังคม อาสาสมัครผู้พิการ

มีสภาพแวดล้อมการทำงานที่ดี ได้รับการยอมรับในความสามารถและให้เกียรติจากเพื่อนร่วมงาน
เกิดบรรยากาศที่ดีในการประสานงาน ผู้พิการที่มารับบริการได้ให้การยกย่อง ชมเชยในตัวอาสาสมัคร
ผู้พิการที่สามารถพัฒนาตนเองและทำงานที่เป็นประโยชน์แก่สังคม กำลังใจสำคัญที่ทำให้ผู้พิการ
ไม่ท้อแท้คือสมาชิกในครอบครัวที่คอยให้กับสนับสนุนในทุกๆด้าน พฤติกรรมจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง
กับอาสาสมัครคนพิการก่อให้เกิดการเสริมแรงทางบวกและนำไปสู่การเสริมสร้างพลังอำนาจแก่
อาสาสมัครผู้พิการในที่สุด

Thesis Title	Empowerment of Volunteers in Prostheses Foundation of Her Royal Highness the Princess Mother
Author	Miss Hathaitip Kaewpratum
Degree	Master of Education (Health Promotion)
Thesis Advisor	Assoc. Prof. Manus Yodcome

ABSTRACT

The purpose of the research was to study the empowerment of the volunteers for Prostheses Foundation under Her Royal Highness the Princess Mother by using qualitative research. Information collecting methods included observation and informal in-depth interviews on the Prostheses Foundation operations. The research results show that the empowerment for the volunteers came up at two levels, namely, organizational and individual levels, as follows: At organizational level, from the study on the Foundation's contexts and training process, it was found that the Foundation had specialty of physicians, prostheses specialists, and prosthesis technicians, who were prepared to provide knowledge for the volunteers who attended the training. Concerning the training process, the training programs were analyzed and revised to fit the trainee to assure their development to the peak of their potential. Moreover, the trainees, who were amputees selected by the community hospitals, were determined to develop to the peak of their own capacity. The training place was appropriate with all facilities and equipments needed. From the research, it was found that the Prostheses Foundation and prosthetic training process had part in modifying the attitude and behavior of the prostheses volunteers to acquire higher self-acceptance, social acceptance, and self esteem. At the individual level, it was found that the empowerment had affected the prostheses volunteering trainees participating in the training. It empowered them to realize their self-esteem and capacity. Besides the training, the executives' opportunity provision, friendliness, and freedom to think, had partly made the amputees enthusiastic in engaging in the mission and to benefit the society. Combining with the good atmosphere of the workplace, the prosthesis volunteers' ability

had been accepted by other staffs and there were good conditions for coordination. The prosthesis patients had appreciated them and positively reinforced their self-development to make contribution to the society. The most important moral supports having made them not being in despair were from their family's members who had supported them in all aspects. Behaviors of all the people related to the prostheses volunteers to be positively reinforced and finally be empowered.